

Άγιος Ιωάννης Πρόδρομος, Αυτός που μεσολάβησε ανάμεσα στη Χάρη του Θεού και στους ανθρώπους

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αγίου Ανδρέα Κρήτης, Στην αποτομή της κεφαλής του Τιμίου Προδρόμου

Αυτά τα τόσο μεγάλα και τόσο σπουδαία ονόματα πήρε ο Ιωάννης. Μ' αυτά έχει τιμηθεί, γι' αυτό και οι πράξεις του ήταν σύμφωνες με τους τίτλους του.

Έτσι ο Ιωάννης υπήρξε εκείνος «που δε γεννήθηκε άνθρωπος μεγαλύτερός του στον κόσμο» (Ματθ. 6, 11).

Αυτός είναι εκείνος για τον οποίο πραγματικά ο προφήτης Δαβίδ ψάλλει, σαν να δανείζεται το στόμα του Θεού και Πατέρα και λέει: «Ετοίμασα λυχνάρι για τον Χριστό μου. Πάνω σ' αυτό δε, θα φανερωθεί και θα λάμψει η Χάρη του Αγίου

Πνεύματος, που θα τον χρίσει Μεσσία και βασιλιά» (Ψαλμ. 131, 17-18).

Αυτός είναι εκείνος ο μεγάλος Ηλίας, όχι ο Θεσβίτης, αλλά αυτός που στάθηκε ανάμεσα στο νόμο και στη Χάρη και έγινε πρόδρομος της πρώτης παρουσίας του Χριστού, αν και ιστορικά, έζησε μετά τον Ηλία το Θεσβίτη, εκείνος που είχε όμοια μ' αυτόν έμπνευση και δύναμη, όπως προείπε ο αρχάγγελος στον πατέρα του Ζαχαρία (Λουκ. 1, 17).

Και σε ποιον Ζαχαρία τα είπε αυτά ο άγγελος; Στο Ζαχαρία που το αίμα του φωνάζει πιο δυνατά από το αίμα του δίκαιου Άβελ (Ματθ. 23, 35).

Αυτός είναι εκείνος που σκίρτησε στην κοιλιά της μάνας του, πριν ακόμα δει το φως της ημέρας, γιατί πληροφορήθηκε την παρουσία του κυοφορούμενου Δεσπότη του.

Αυτός χρησιμοποίησε τη γλώσσα της μάνας του και, ενώ βρισκόταν ακόμα στην κοιλιά της, προανάγγειλε τη γέννηση του Υιού και Λόγου του Θεού από τη Θεοτόκο Μαρία, λέγοντας: «Και πως έγινε σε μένα αυτό το πράγμα να έρθει στο σπίτι μου η μητέρα του Κυρίου και Θεού μου;» (Λουκ. 1, 43).

Αυτός είναι εκείνος που με το κήρυγμα της μετανοίας θα μαλακώσει τις καρδιές των γονιών και θα τις ξαναφερει κοντά στα παιδιά τους και «θα κάνει τους παραστρατημένους να αποκτήσουν φρόνηση αγίων και δικαίων ανθρώπων και έτσι θα προετοιμάσει τους ανθρώπους, ώστε να δεχτούν τον Κύριο και να γίνουν λαός Του» (Λουκ. 1, 17).

Αυτός υπήρξε καρπός θεϊκής υποσχέσεως, το χαρμόσυνο άγγελμα του Γαβριήλ, το τρυφερό κλωνάρι που χαρίστηκε από τον Θεό, στο ξεραμένο από την ηλικία δέντρο.

Το καρπερό λουλούδι της στείρας.

Ο προφήτης που είναι γιος προφήτη.

Ο τρόφιμος της ερήμου.

Αυτός που ετοίμασε και ετοιμάζει τους ανθρώπους όλης της οικουμένης στους πνευματικούς αγώνες και στο καλοδέξιμο του Κυρίου.

Ο λαμπερός δορυφόρος του Ηλίου, που λάμπει παντοτινά.

Το λυχνάρι του θεϊκού Φωτός.

Ο στρατιώτης του αιώνιου βασιλιά.

Ο Νυμφαγωγός του Νυμφίου.

Ο δούλος του Δεσπότη.

Η φωνή του Λόγου, που ιεράτευσε σαν τον Μελχισεδέκ αιώνια, ως απάτορας, αμήτορας και αγεννεαλόγητος.

Ο ιερέας που αξιώθηκε να ιερουργήσει ακόμα και τη Βάπτισμα του ίδιου του Θεού.

Αυτός που άκουσε με τα ίδια του τ' αφτιά τον Θεό Πατέρα να μιλάει.

Αυτός που βάπτισε τον Υιό και Αυτός που είδε το Άγιο Πνεύμα.

Αυτός που υπήρξε το τέλος του νόμου.

Αυτός που μεσολάβησε ανάμεσα στη Χάρη του Θεού και στους ανθρώπους.

Αυτός που υπήρξε ο μεγαλύτερος απ' όλους τους προφήτες και στου οποίου το πρόσωπο εξαντλείται κάθε προφητική διακονία.

Ο κήρυκας της βασιλείας των ουρανών.

Ο πρόδρομος του Χριστού που είναι η αυτοαλήθεια.

Η θύρα από την οποία μπαίνουμε στο χώρο της μετάνοιας.

Αυτός που υπήρξε το κόσμημα και η λαμπρότητα των παρθένων.

Αυτός που ετοίμασε τη σωτηρία μας.

Αυτός που νομοθέτησε τη σωφροσύνη και έγινε χαλινάρι στους παράνομους και φαύλους και ακόμη Αυτός που χειραγώγησε όσους σεβάστηκαν το θεϊκό νόμο.

Αυτός είναι ο μεγάλος Ιωάννης.

Το όνομα που βγήκε από το στόμα του Θεού και μεταφέρθηκε από τους ουρανούς στο Ζαχαρία με την αρχαγγελική φωνή.

Αυτός είναι η φωνή που γεννήθηκε από τον κωφάλαλο πατέρα.

Αυτός που με τη σιωπή του πατέρα του κατήργησε τη στειρότητα της μάνας του.

Αυτός φανέρωσε τον «Αμνό του Θεού» με το δάχτυλό του, δίνοντας σ' αυτό δύναμη πιο μεγάλη και από τον καλύτερο ρήτορα.

Αυτός που στο πρόσωπό του έχει δικαίωμα να καυχιέται η εγκράτεια.

Αυτός που έζησε σαν άσαρκος την επίγεια ζωή του, που βρέθηκε σαν πολύτιμος μαργαρίτης μέσα στη λάσπη.

Αυτός που σαν πολύτιμος θησαυρός βρέθηκε σε εύθραυστο και φτηνό θησαυροφυλάκιο.

Αυτός που απείλησε τις άκαρπες ψυχές με το ξινάρι της Θείας δικαιοσύνης, η φιλέρημη τρυγόνα της Εκκλησίας, το ασταμάτητο στόμα, η φωνή εκείνου που φωνάζει στην έρημο και αντηχεί βροντερά στα πέρατα του κόσμου, λέγοντας «ετοιμάστε το δρόμο του Κυρίου, κάνετε ίσια τα μονοπάτια απ' όπου θα περάσει ο Κύριος στις ψυχές των ανθρώπων» (Ματθ. 3, 3 -Ιωάν. 1, 23).

Αυτός είναι η γλώσσα που με τα θεϊκά της λόγια και με την αγνή φωνή της, ακόμα και μετά το θάνατό του, ελέγχει τον Ηρώδη και κηρύττει τον Χριστό, λέγοντας: «Μετανοείτε, γιατί έφτασε η βασιλεία των Ουρανών» (Ματθ. 3, 2).

Στον Θεό ανήκει η δόξα και η μεγαλωσύνη στους αιώνες των αιώνων. Αμήν

Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος

Απόσπασμα από το βιβλίο «Θεϊκό Λυχνάρι, ο Τίμιος Πρόδρομος, Πέντε εγκωμιαστικοί λόγοι στον Τίμιο Πρόδρομο», των εκδόσεων Ετοιμασία, της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Καρέα.